No. 2400 Zaterdag 11 Januari 1930. 47ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2.— bij vooruitbetaling.

Bureau van dit blad: Pastorie Otrabanda, Tel. 507.
Administratie: St. Thomas-college.
DRUKKER. B. L. BOGAERS.

Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f.0.50 voo elken regel meer 10 cts.

Kindertoeslag.

Reeds bij de samenstelling van de salariscommissie 1928, hebben wij een lans gebroken voor het systeem van kindertoeslagen, een stelsel dat volgens de christelijke loontheorie niet alleen niet verboden is, maar de hoogste aanbeveling verdient, als men n.l. de rechtvaardigheidseischen, die zich bij het loon voordoen, in hun geheel en niet slechts gedeeltelijk beziet; terwijl bovendien nog dit stelsel uit het oogpunt van sociale rechtvaardigheid, dus voor het algemeen belang, en ook van het standpunt der naastenliefde ten zeerste gewenscht is.

Op dezelfde gronden is men thans in Nederland strijdende voor de instelling van een Rijkskinderfonds, en en voor de regeling van een kindertoeslag-verzekering.

De *rechtsgrond* waarop beide noodzakelijk worden geacht wordt in een artikel van *„De Maasbode"* Avondblad 2 Dec. ll. aldus weergegeven:

„Het loon van den volwassen arbeider moet krachtens de strikte rechtvaardigheid het volle aequivalent zijn van de waarde van den door hem gepraesteerden arbeid.

Het minimum van deze waarde kan niet dalen beneden hetgeen noodzakelijk is voor de bevrediging der levensbehoeften van een arbeider met een gemiddeld gezin — man, vrouw en drie kinderen.

Zoowel economische als ethische overwegingen leiden tot de slotsom, dat als regel in normale omstandigheden het loon van een volwassen arbeider niet beneden dit minimum kan noch mag dalen.

Bezien uit het oogpunt der strikte rechtvaardigheid kan de werkgever niet worden verplicht, om bij de loonsbepaling ook rekening te houden met de grootere behoeften van een arbeider met een gezin, dat grooter is dan het gemiddelde.

Voor het treffen van een goede loonregeling heeft men zich echter niet alleen af te vragen, wat de strikte rechtvaardigheid eischt, maar ook wat noodzakelijk, althans zéér wenschelijk, is voor het algemeen welzijn, m.a.w., wat de sociale rechtvaardigheid eischt.

De mensch immers, in maatschappij levende, heeft den plicht, niet alleen te handelen overeenkomstig de strikte rechtvaardigheid, maar hij is ook verplicht, met het algemeen welzijn rekening te houden. Vooral bij vraagstukken van socialen aard komt dit uit.

Nu staat het wel vast, dat het toekennen van een kindertoeslag aan vaders van groote gezinnen om wille van het algemeen welzijn ten zeerste gewenscht is.

Die wenschelijkheid vindt allereerst haar motiveering in de groote waarde van kinderrijke gezinnen voor de volksgemeenschap. Het algemeen welzijn vordert, dat men van het hebben va een groot gezin niet door overwegingen van geldelijken aard wordt teruggehouden.

Een tweede grond voor deze wenschelijkheid is de volgende. In alle standen onzer samenleving komt het veelvuldig voor, dat de ongehuwden omdat het loon in den regel voldoende is, om met een gemiddeld gezin te leven, zich uitgaven veroorloven, waaraan gehuwden met veel kinderen niet kunnen denken. Zoodoende voeren de ongehuwden, en de gehuwden met geen of weinig kinderen, den algemeenen levensstandaard van den betrokken stand op, met het noodlottig gevolg, dat de gehuwde arbeider uit denzelfden stand, wanneer hij een aantal kinderen bezit, dat boven het gemiddelde uitgaat, onmogelijk zijn stand kan ophouden.

Dit leidt weer tot aandrang van de zijde der arbeiders met groote gezinnen tot loonsverhoogingen, welke worden ze verkregen, ook door de andere arbeiders worden genoten. En dan begint het zoo even geschetste proces opnieuw.

Het toekennen van kindertoeslagen aan arbeiders met groote gezinnen maakt, dat deze arbeiders in staat worden gesteld, om ongeveer denzelfden levensstandaard te voeren als ongehuwden of gehuwden met geen of weinig kinderen, van denzelfden stand.

Ten slotte stelt de kindertoeslag den arbeider met een groot gezin in staat, om zijn vrije uren niet voor het verkrijgen van allerlei bijverdiensten, waardoor zijn dagtaak vaak overbezwaard wordt, maar voor zijn gezin, voor de opvoeding der kinderen en voor zijn eigen ontwikkeling te besteden.

Al kan dus, gelijk wij boven reeds opmerkten, bezien uit het oogpunt der strikte rechtvaardigheid, de werkgever niet worden verplicht, aan arbeiders met groote gezinnen een hooger loon uit te betalen dan aan arbeiders, die hetzelfde werk verrichten, maar ongehuwd zijn, of gehuwd slechts weinig kinderen hebben, bestaat er toch reeds in de overweging, dat de toekenning van kindertoeslagen in het algemeen welzijn zeer wenschelijk is voldoende rechtsgrond, om hier een wettelijke regeling te treffen.

Het zou echter tot ongewenschte en zelfs funeste gevolgen leiden, indien de individueele werkgever werd belast met de toeslagen aan de in zijn dienst zijnde arbeiders. Zoodanige regeling zou ertoe leiden, dat de werkgevers er financieel belang bij zouden hebben, bij voorkeur arbeiders zonder of met een klein aantal kinderen in dienst te nemen, en gehuwde arbeiders met groote gezinnen te weren.

Daarom is het noodig een wettelijke regeling te ontwerpen, waarbij de kosten van alle in een bepaalden tijdsduur verschuldigde kindertoeslagen worden omgeslagen over alle werkgevers naar evenredigheid van het door hen aan hunne arbeiders uitbetaalde loon, zoodat het voor den individueelen werkgever van geen belang zal zijn of en hoeveel arbeiders, die aanspraak op kindertoeslag zullen kunnen maken, in zijn dienst werkzaam zijn.

Gelukkig mogen wij het feit constateeren, dat vele werkgevers reeds met zelf gestelde regelingen zijn voorgegaan. Maar juist van hen gaat nu mede de aandrang uit, om een wettelijke, voor allen geldende regeling te krijgen. De concurrentie tusschen de verschillende ondernemingen is oorzaak, dat velen, die overigens voorstanders van kindertoeslagen zouden zijn, deze toch niet invoeren, wanneer niet ook de onwilligen door de wet gedwongen worden, zich aan eenzelfde regeling te onderwerpen.

Ziedaar de rechtsgrond en de practische grond, waarom een wet tot instelling van een Rijkskinderfonds en tot regeling van een kindertoeslagverzekering noodzakelijk is.

Tot zoover *„De Maasbode."*

Ook de Commissie voor de Sociale Wetgeving, (Voorzitter: Prof J. R. Slotemaker de Bruine, Secretaris: J. R. Snoeck Henkemans) sprak zich in haar rapport, in Nov. 1921 uitgebracht aan het Hoofdbestuur van de Christelijk Historische Unie uit voor de instelling van een Rijkskinderfonds.

Verplichte deelneming voor bijzondere ondernemingen achtte deze Commissie *„voorloopig* niet mogelijk". Hiervan zou eerst sprake kunnen zijn, als de gedachte van zoodanige verzekering meer in de volkszeden ware doorgedrongen.

Aldus oordeelde de Commissie in 1921.

„Welnu", zegt *„De Maasbode"*, „aan deze voorwaarde is thans ongetwijfeld voldaan; en bewijst dit met eenige welsprekende cijfers, ontvangen van het Centraal Bureau voor de Statistiek.

* * *

Ook hier op Curaçao is men sinds 1 Juli vorig jaar begonnen met het stelsel van kindertoeslagen voor gouvernementsambtenaren.

Een categorie echter is nog steeds, om ons onbekende redenen, hiervan uitgesloten; ofschoon de argumenten die gelden voor de éene categorie, evenzeer gelden voor de andere, in geenszins mindere mate.

Kortgeleden ontvingen wij ondergaand schrijven:

Willemstad, 19 December 1929.

Hooggeachte Redactie.

Over het huwelijk en de belangen van kinderrijke gezinnen wordt door de christelijke volksvertegenwoordiging steeds en veel geschreven en gesproken. Ook Uwe Redactie is — zooals herhaaldelijk uit de Amigoe di Curaçao blijkt — hiervan een sterk voorstander.

De rechtsche partijen vormen — en gelukkig maar! - nog steeds de „Regeering." „Men" zou dus moeten aannemen, dat deze ook zouden zorg dragen voor de belangen hierboven aangeduid. Edoch.... wat wordt er bitter weinig voor de kinderrijke gezinnen gedaan! In 't bijzonder hier op Curaçao. Wel is waar hebben de Gouvernements-ambtenaren tijdelijk eindelijk een kleine kindertoelage gekregen — vanaf 1 Juli j. l. — maar, hoe vreemd het ook moge klinken, één categorie van ambtenaren op Curaçao krijgt deze toelage niet! Immers de onderofficieren van de Troepenmacht, noch zij die tot het vaste personeel behooren, noch zij daarbij gedetacheerd voor politiediensten, krijgen géén kindertoelage. In Nederland wel, in Oost-Indië en Suriname voor zoover mij bekend ook, doch op het in alle opzichten dure Curaçao... niet!

Een onderofficier met veel kinderen kan zijn gezin niet, of niet dan onder zeer groote bezwaren, doen overkomen. Wordt dus practisch gesproken *gedwongen* drie jaren gescheiden van zijn gezin te leven. Dat zulks in vele gevallen verderfelijk voor het huwelijk kan zijn, behoeft m. i. geen nader betoog. En worden hier de belangen van de kinderrijke gezinnen niet — op z'n zachtst uitgedrukt — onvoldoende verzorgd en ten achter gesteld bij de gezinnen van andere categoriën ambtenaren?

Toen ik uw betoog in 't belang van bedoelde gezinnen in de „Amigoe" van verleden week las, kon ik niet nalaten U met een en ander in kennis te stellen."

Aldus onze briefschrijver.

Wanneer men de redelijkheid van kindertoeslag erkent,-- en dat heeft men hier gedaan, zooals blijkt uit de laatste duurtebijslag,- dan dient deze ook te worden toegepast over de geheele linie, op alle categorieën van ambtenaren, zonder een enkele uit te sluiten.

Gelijke monniken, gelijke kappen, gelijke rechten.

En logisch doorredeneerend, zou het stelsel ook toepassing moeten vinden in particuliere ondernemingen, zooals in Holland steeds meer en meer gebeurt. Volgens mededeeling toch van het Centraal Bureau voor Statistiek waren er op 1 Januari 1920 24 collectieve arbeidsovereenkomsten gesloten, waarin het toekennen van kindertoeslag is opgenomen. Op 1 Januari 1929 was dit aantal reeds gestegen tot 129, waarbij 65.138 arbeiders betrokken waren, of 22% van het totaal aantal arbeiders bij een collectief arbeidscontract betrokken.

Doch zoover is men hier op Curaçao nog niet.

Laat men echter de onrechtvaardigheid tegen de onderofficieren en minderen der militairen en militaire politie, begaan, door deze van kindertoeslag uit te sluiten, zoo spoedig mogelijk ongedaan maken.

De Rijksbegrooting en Curaçao.

Op 10 December kwam hoofdstuk XI (Departement van Koloniën) van de Rijksbegrooting voor het dienstjaar 1930, aan de orde. Bij afdeeling III (Curaçao) is er menig hartig woordje gevallen. De voorzitter stelde voor om den spreektijd bij de algemeene beraadslaging op ten hoogste een half uur per spreker te bepalen.

Het eerst aan het woord kwam de heer IJZERMAN (S. D. A. P.)

Spr. zegt dat Curaçao, dat tot dusver in de Nederlandsche politiek nooit een rol heeft gespeeld, plotseling sterk de aandacht heeft getrokken door het gebeurde op 8 Juni.

„Over de oorzaak van die verrassende carrière werd overigens verschillend geoordeeld; sommigen beschouwden haar als een krenking van onze nationale eer, waardoor het Nederlandsche volk zich geschandvlekt voelde, anderen zagen haar als een lachwekkende operette. Beide opvattingen lijken mij niet geheel juist, zegt spr. Er was in het gebeurde zeker een en ander dat stof zou kunnen leveren, zooal niet voor een operette, dan toch voor eenige komische tafereelen van een revue, maar het lijkt mij weinig smaakvol om een gebeurtenis, die menschenlevens heeft gekost, als iets lachwekkends te behandelen. Aan den anderen kant moet men zich geen al te overdreven voorstelling maken van het onpleizierig gevoel, dat het Nederlandsche volk kreeg, toen het vernam, dat het ginds in het verre Curaçao mogelijk was, dat een Venezolaansch insurgenten-aanvoerder tijdelijk het gezag overnam van den Gouverneur en deze een onvrijwillig reisje naar Venezuela en terug liet maken. Zeker veel Nederlanders vonden dat erg oneervol voor Nederland, maar hun aantal is toch waarschijnlijk niet grooter geweest dan het aantal Nederlanders, die een soortgelijk gevoel zouden hebben gehad, indien verleden Zondag de match Holland — België niet met 1 — 0, maar bijv. met 0 — 3 zou zijn geëindigd."

Spr. wil niet ontkennen dat er in verband met Curaçao wel iets vernomen is, dat men een schande voor Nederland kan noemen, denkt echter daarbij niet in de eerste plaats aan de gebeurtenissen in den beruchten Juninacht, maar aan twee andere zaken:

Ten eerste, aan de arbeidstoestanden op Curaçao, zooals in eenige artikelen van *Het Volk* uiteengezet. Al mochten de feiten in die artikelen onjuist blijken, dan bestaan er toch in dat gewest ergelijke wantoestanden. Maakt men daaraan een einde, dan doet men voor de nationale eer meer dan door volgens de wenschen van de heeren van „Onze Vloot" zeven nieuwe oorlogschepen aan te schaffen, een vóór elk eiland, en nog een voor reserve.

Op de tweede plaats, de wijze waarop men in sommige kringen reageerde op de bekende Junigeschiedenis. Spr. dacht dat zulke excessen van nationalisme en volkenhaat in ons land onmogelijk zouden zijn.

Toch heeft de overrompeling van het Waterfort en wat hierop volgde, er zeker niet toe bijgedragen om de toch al zeer matige bewondering, die de Curaçaosche bevolking voor het Hollandsch regime en voor de Hollanders heeft, te vergrooten.

„Wil men in verband met de militaire quaestie een algemeene conclusie uit de Curaçaosche débacle trekken, dan zou ze moeten luiden: Nu zien we weer eens hoe verkeerd het is, wanneer men tracht te doen wat men niet kan, en niet doet wat men wél kan. Nederland kan wel zorgen voor de middelen, waarmee orde en veiligheid in de verschillende deelen van het Rijk gehandhaafd kunnen worden, Nederland kan zich niet een vechtapparaat scheppen, dat deugdelijke waarborgen geeft voor het behoud zijner onafhankelijkheid en voor het afkeeren van oorlogsgevaren. Strevende naar hetgeen onbereikbaar is bereikt het niet, wat het wél zou kunnen bereiken."

Spreker wil niet in critiek treden over het beleid van gouverneur Fruytier: ofschoon hij er menige bezwaren tegen heeft, moet hij toch toegeven, dat deze plotseling kwam te staan tegenover moeilijkheden, waarvan hij nooit gedroomd had, en waartegen hij niet opgewassen was; - moeilijkheden zóó groot dat Spr. betwijfelt, of de helden van „Onze Vloot" erwel tegen opgewassen zouden zijn.

Ook wil Spr. zich onthouden van critiek op de gedragingen van den commandant, omdat de resultaten van het onderzoek nog niet bekend zijn.

Toch hoe meer bijzonderheden er bekend worden, des te minder gelooft Spr. dat het niet anders had kunnen zijn, ook zonder Curaçao in vlammen te doen opgaan, of zelfs zonder dat er meer bloed zou vergoten zijn. Een deel der schuld valt ook op den vorigen gouverneur Brantjes die een wrok bij Urbina heeft gewekt..

Vervolgens komt Spr. op tegen het overijld zenden van oorlogschepen en militairen naar Curaçao; eveneens tegen het afkondigen van den staat van beleg, zooals de Regeering den Gouverneur in overweging had gegeven.

Bij de wankele positie van den Gouverneur, kon deze dit niet nalaten, ofschoon zoowel de militaire autoriteiten als de procureur-generaal dat ontraden hadden.

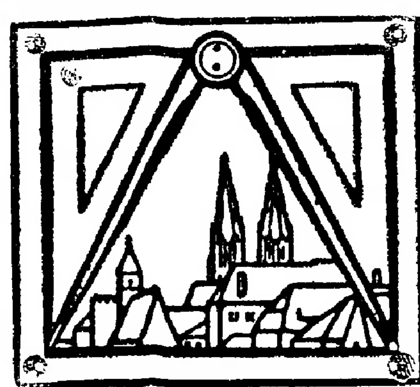
„Is nu het succes van Urbina's onderneming, uitgevoerd door 'n paar honderd man, van wie velen geen vuurwapenen hadden, alleen te wijten aan den Gouverneur en andere toen op Curaçao aanwezige personen? aldus vraagt Spr. Neen, ook de Nederlandsche Regeering heeft een groot deel van de schuld te dragen. Het is mede aan haar te wijten, dat de politiemacht onvoldoende was, dat eerst in 1928 de reeds lang urgente reorganisatie der politie is aangevangen met het gevolg, dat in Juni 1929 de reorganisatie alleen was tot stand gekomen in het stadsdistrict Willemstad en niet in het buitendistrict, van waaruit Urbina zijn aanslag ondernam. Het te laat ter hand nemen van die reorganisatie is mede te wijten aan de jarenlang gevolgde averechtsche bezuiningspolitiek waardoor ook de dringendst noodige hervormingen werden uitgesteld. Reeds tijdens de vorige ambstperiode van dezen Minister heb ik er meermalen op gewezen dat ook t. o. v. de politie in Curaçao onhoudbare toestanden bestonden."

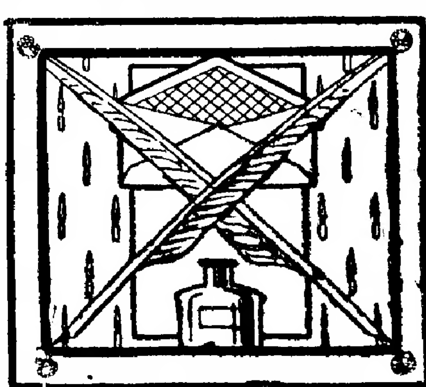
De reorganisatieplannen-Helfrich dateeren van 1919 en 1920. Dit waren niet de eerste voorstellen van dien aard. De Regeering in Nederland heeft hierin echter het meest volstrekte tegendeel van bekwamen spoed betracht. De Regeering heeft nu een zondenbok de woestijn ingejaagd, maar daarmede is zij zelf niet van alle schuld bevrijd.

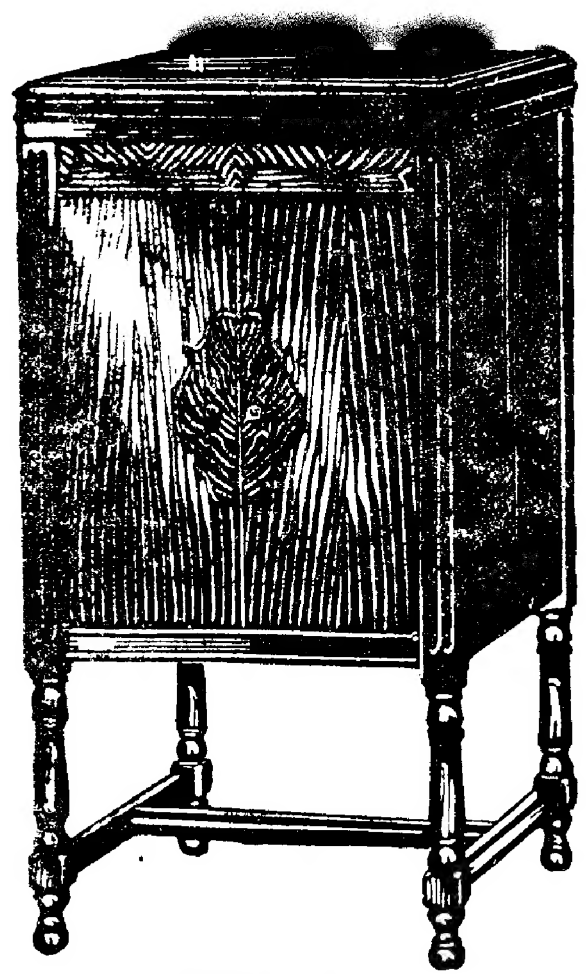
Vervolgens dringt spr. nogmaals aan op herziening van het Regeeringsreglement, zooals hij 7 jaren achtereen gedaan heeft; op toepassing van de door den minister op 17 Juli 1925 gegeven wenken in zake begrootingsbeleid; vraagt de bijzondere aandacht voor de Bovenwindsche eilanden, waar tot op heden iets van beteekenis nog niet gedaan is. Afscheiding van Curaçao en omzetting tot een afzonderlijk gewest, vindt spr. echter nogal bezwaarlijk. Het zal gewenscht zijn voor die eilanden een bekwaam gezagvoerder, met ervaring op bestuursgebied aan te wijzen, en vooral niet den een of anderen Curaçaoschen Ambtenaar.

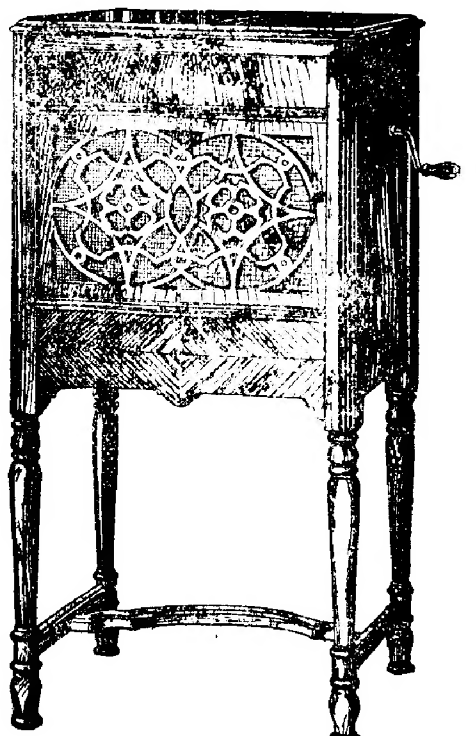
Bij den douanedienst is de toestand lang niet gunstig; de leiding berust bij personen zonder een behoorlijke opleiding daarvoor; er is te weinig personeel, voor een haven die na Rotterdam thans de tweede van het Rijk is; lijfsvisitatie is in veel gevallen uitgesloten, omdat er geen vrouwelijke beambten zijn, bovendien wordt er nog al gesmokkeld, zooals blijkt uit de bestaande opiumkitten.

Herziening van de hopeloos verouderde inkomstenbelasting is noodzakelijk; ook zou Spr. willen dat de petroleumindustrie er meer toe bijdroeg. Spr. wil niet uitweiden over vele tekortkomingen, zooals op het gebied van ambachtsonderwijs, woningbouw, wegenaanleg salarisregeling enz. Alleen spreekt hij nog over enkele beslissingen, zooals uitgifte van de Bul-

lenbaai, terreinen op Aruba aan de Eagle Petr. Mij op Aruba, zonder dat de deskundige hoofdambtenaren, of zelfs de gezaghebber van Aruba waren gehoord.

„Ook wisten zoomin hij als de directeur van openbare werken iets van de vergunning aan die maatschappij om een pier in de haven van Oranjestad te maken, juist op de de plaats, die best geschikt was om er van Gouvernementswege, op de minst kostbare wijze, een aanleggelegenheid voor zeeschepen voor algemeen gebruik te bouwen."

Ten slotte heeft spr. het over 't Gouverneurschap.

„Het Gouverneurschap van Curaçao is thans m. i. een der moeilijkste posten, waartoe iemand kan worden geroepen. Moeilijk, omdat er nog zooveel gedaan moet worden, omdat men daarbij niet heel veel goede krachten te zijner beschikking heeft; moeilijk omdat het er in menig opzicht een „janboel" is. Moeilijk door de scherpe den laatsten tijd deels verschergte antithese tusschen de rassen op het gebied van den godsdienst en tusschen Hollanders en de Curaçaoërs. Moeilijk ook door de overheerschende positie van de „petroleum"; de Gouverneur zal eenerzijds rekening moeten houden met het enorme belang van de „petroleum" voor het economisch welzijn van Curaçao, maar anderzijds moeten zorgen, dat niet de „petroleum" de lakens uitdeelt, dat niet andere belang n door de „petroleumsbelangen" in de verdrukking komen en dat ook de „petroleum" behoorlijk den Keizer geeft, wat des Keizer is." en besluit dan:

„Eén algemeene opmerking zou ik nog over de Gouverneursbenoemingen willen maken. Ik heb wel eens den indruk gekregen, dat men in sommige kringen meent, dat de Gouverneur van Curaçao per se Katholiek moet zijn en wel omdat daar de meerderheid der bevolkiag Katholiek is. En het zal wel geen toeval zijn, dat sinds jaren in het overwegend Protestantsche Suriname steeds Protestantsche, in het overwegend Katholieke Curaçao steeds Katholieke Gouverneurs zijn benoemd. Dit heeft — te meer waar die Protestantsche Gouverneurs den laatsten tijd óf Christelijk-historisch of antirevolutionnair zijn — zeker een voordeel: het voorkomt schele oogen tusschen de voormalige coalitiegenooten; ieder krijgt in de West zijn portie. Nu lijkt het me, dat er niets tegen en zelfs iets voor is, dat de Gouverneur van denzelfden godsdienst is als de meerderheid der bevolking. Maar dit is toch niet van zóó groot belang, dat men daarom, ook als anderen méér geschikt zouden zijn, in Suriname per se een Protestant, in Curaçao per se een Katholiek zou moeten benoemen. Dit standpunt zou trouwens consequenties hebben, waarvoor men, vooral aan de rechterzijde, zou terugschrikken Een consequentie zou zijn, dat tot Gouverneur-Generaal van Indonesië een belijder van den Islam moet worden uitverkoren. Ja, gelet op het feit dat wij thans geen koloniën en bezittingen meer hebben, maar het Rijk bestaat uit Nederland en de overzeesche gebiedsdeelen, en de meerderheid der Rijksbevolking uit Mohamedanen bestaat, zou dan de vraag rijzen of het niet gewenscht ware, dat aan het hoofd van dit Rijk komt te staan een muzelman of muzelvrouw."

Tweede spreker was de heer VAN KEMPEN (V. B.) Deze wenschte nog graag eenige inlichtingen met betrekking tot de gebeurtenissen op Curaçao, o.a.

1°. Welke gedragslijn heeft de Gouverneur gevolgd, nadat hem bericht was, dat het fort was overvallen, tot het oogenblik waarop de Gouverneur gevangen werd genomen? Dit is ongeveer 1½ uur geweest.

2°. Wanneer zijn Urbina (en Machado) te Curacao aangekomen, en was Urbina's clandestien verblijf aan niemand bekend? — hij was immers onder Gouverneur Brantjes uitgezet.

3°. Verder rijst de vraag, welke rol is gespeeld door den als tolk gefungeerd hebbenden praktizijn Sutherland, die bij het vorig verblijf van Urbina diens raadsman was en die door toedoen van Gouverneur Brantjes niet herbenoemd is als lid van den Kolonialen Raad?

4°. Eigenaardig doet het aan, dat de doodelijk gewonde militairen, na uren zonder hulp gelegen te hebben, door een burgergeneesheer zijn behandeld. Wat deed de officier van gezondheid?

5°. Wie is aansprakelijk voor de overlevering van Perez, die door Urbina werd opgeëischt en, na medereis met de *Maracaibo* met Gouverneur en militair commandant, werd vervoerd?

6°. Het eventueel oorzakelijk verband tusschen het gebeurde op 8 en 9 Juni en het beleid van Gouverneur Brantjes, laat de Minister voor rekening van de leden, die dat meenen, maar Zijn Excelentie geeft in de Memorie van Antwoord ter aangeduider plaatse —, toe, dat Urbina tijdens zijn gevangenschap ten vorigen jare op Aruba niet behoorlijk gevoed en geboeid te Willemstad werd aangebracht.

Zonder twijfel is het daardoor gerezen wraakgevoel gewekt!

7°. Hoe rijmt de Minister de verklaring in de Memorie van Antwoord, dat er steeds voldoende gelegenheid was en is om ongewenschte elementen in bewaring te nemen met den buitengemeen slechten toestand van de gevangenis te Curacao. Men zie de discussies daarover in den Kolonialen Raad. Ik verwijs in dit verband ook naar de lezing van den heer Menkman, onlangs in het Indisch Genootschap gehouden.

Wat nu den overval betreft, deze is aan de hand van de door den Minister bekendgemaakte gegevens door *De Standaard* in een driestar van 4 dezer nog eens kort en krachtig geresumeerd en de daarin getrokken conclusies zijn helaas m. i. volkomen juist.

1°. De leiding op Curaçao bestond uit stumperige sukkels.

2°. Het gedrag der bezetting, excempt enkele minderen, was smadelijk.

3° Aan den nu afgetreden Gouverneur heeft elk begrip van den toestand ontbroken..

En wat zien wij nu gebeuren? De Gouverneur wordt eervol ontslagen met dankbetuiging!!

8°. Is het juist, dat dat de ex-Gouverneur thans op het Departement van Koloniën is werkzaam gesteld?

9°. Voorts, wat geschiedt met den militairen commandant en de andere offcieren?

Spr. hoopt dat de nieuwe gouverneur een man moge blijken met een helder inzicht in de internationale, speciale positie die Curaçao door zijn eigenaardige ligging inneemt, - een man met bestuursgaven, van groote zelfstandigheid, zoowel tegenover de diverse partijtjes en belangen in Curaçao zelf, de daar welbekende antithesen van ras, godsdienst en nationaliteit, als tegenover den minister v. Kol. en de Afd. West-Indische zaken op zijn Departement. Spr. wijst verder op den langen lijdensweg ten aanzien der politie, op de noodzakelijkheid van het stationneeren van een snelvarend schip; en vraagt ten slotte wat de inzichten van den minister zijn ten opzichte van de economische vooruitzichten op de Bovenwindsche eilanden?

11 December werd de beraadslaging hervat.

Aan 't woord kwam de heer VAN BOETZELAER VAN DUBBELDAM (C. H.)

Spr. begint met te zeggen, dat het leven van gouverneur FRUYTIER als zoodanig wel van zeer korten duur geweest is.

Er zijn zeker redenen om dit te betreuren. Aanvankelijk scheen toch de komst van dezen Gouverneur een zekere verademing te hebben gebracht en was de ontvangst op Curaçao in het algemeen, en bij den Kolonialen Raad in het bijzonder, buitengewoon vriendelijk geweest.

Toen is het gebeurde in den nacht van 8—9 Juni plotseling dezen schoonen droom komen verstoren."

Spr. oordeelt het noch nuttig noch noodig om in een uitvoerige bespreking van het gebeurde te treden. Wij begrijpen, zegt spr. dat het beter was dat de Gouverneur niet in deze functie bleef, ook al voelen wij, dat hij wel voor een buitengewoon moeilijke positie kwam te staan en dat het de vraag is, of velen het er zooveel beter zouden hebben afgebracht dan hij. Het komt mij voor, dat de troepencommandant en de beide luitenants ernstiger in hun taak zijn te kort geschoten, waar zij niet aan den Gouverneur den steun hebben geboden, dien deze noodig had. Ook te hunnen aanzien zullen wij het eindoordeel aan de Regeering moeten overlaten."

Hoofdzaak is thans uit het gebeurde nuttige leering te trekken.

„Die les heeft in mijn oog vooral daarin bestaan, dat ons hier heel duidelijk getoond werd, aan welk gevaar wij ons blootstellen, als wij niet zorgen, dat wij in alle deelen van het Koninkrijk de weermiddelen goed in orde hebben en dat wij daar beschikken over een goed geoutilleerden recherchedienst. Het laatste heeft in dit geval nog meer ontbroken dan het eerste, want als de autoriteiten op dezen aanval voorbereid waren geweest, dan waren de beschikbare weermiddelen ongetwijfeld ruim voldoende geweest om dien te verijdelen. Ook lijdt het geen twijfel, dat, als wij op dat oogenblik op Curacao een oorlogschip hadden gehad of ook maar iets, dat daarop geleek, er zeer zeker niets gebeurd zou zijn."

En toch, zegt spr., ben ik overtuigd, dat wanneer de Regeering in vorige jaren gekomen was met een voorstel om zulk een schip blijvend aldaar te stationneeren, er ongetwijfeld uit deze Kamer heel wat stemmen zouden zijn zijn opgegaan om het totaal nutteloo-ze en noodelooze, ja, wellicht zelfs het belachelijke van zulk een maatregel te betoogen.

Daarom heeft het gebeurde dezen goeden kant, dat nu overtuigend bewezen is, aan welke gevaren men zich blootstelt, als men niet voor een behoorlijke en parate bewapening zorgt en als men niet beschikt over een recherchedienst, die bij naderend onheil terstond waarschuwt. Hieraan zal nu wel de noodige aandacht geschonken worden; spr. vreest echter, dat deze belangen de Regeering zoozeer in beslag zullen nemen, dat dit bij de behartiging de Curaçaosche belangen allesbeheerschend wordt.

Er moet nog heel wat meer voor Curaçao gedaan worden.

Een goed geschoold politiekorps is voor Curaçao een levensbelang.

Echter is het dringend noodig dat er meer dan tot nu toe gedacht wordt aan de geestelijke verzorging en ontspanning der mannen, dit vooral om den goeden geest onder het korps te bewaren en het in staat te stellen, zijn moeilijke taak naar behooren te vervullen.

Eerst als de rust en de veiligheid naar buiten en naar binnen zijn verzekerd, kan met den opbouw worden begonnen.

Spr. hoopt dat de nieuwe Gouverneur in alle opzichten voor Curaçao de rechte man op de rechte plaats zal blijken.

Geheel gerust is spr. daar echter niet op.

„Onder alle omstandigheden, maar vooral nu, is daar iemand noodig, die weet, wat besturen is en die een open oog heeft voor de plaatselijke nooden. Daarbij zijn heel wat eigenschappen noodig, die bij een voortreffelijk militair niet in de eerste plaats aanwezig behoeven te zijn. En nu rijst de vraag: hoe heeft de Regeering zich kunnen vergewissen, dat de benoemde deze eigenschappen in voldoende mate bezit en, zoo zij dit niet heeft kunnen doen, is het dan niet een waagstuk, min of meer een sprong in het duister, om dan tot deze benoeming over te gaan?

Ik wensch natuurlijk niets liever, dan dat de hier uitgesproken vrees door den nieuwbenoemden Gouverneur volkomen beschaamd zal worden. Maar dit zal dan meer daaraan te danken zijn, dat bijzondere persoonlijke eigenschappen die hij noodig heeft voor de vervulling van zijn taak, bij hem aanwezig blijken te zijn. Maar dit neemt toch niet weg, dat het feit van zijn benoeming niet boven alle critiek verheven genoemd kon worden."

Het moeilijk ontwikkelingsproces, dat Curaçao thans doormaakt, vereischt van het bestuur een groote mate van tact en wijsheid, van een verstaan van de eigenaardigheid der bevolking, en van een open oog voor de eischen van den nieuwen toestand. Hier de brug te bouwen om van het oude tot het nieuwe te komen, stelt hooge eischen.

Ook de andere eilanden, in 't bijzonder de Bovenwindsche eilanden vereischen veel zorg. Spr. uit nog zijn bevreemding, dat de notulen van de Raden van Politie op de Bovenwindsche eilanden in de Engelsche taal worden opgesteld en ter kennismaking van de leden der Kamer door den Minister ter Griffie worden neergelegd. Blijkbaar in de meening dat Papiamento ook de landstaal op de Bovenwinden is, zegt spr. dat desnoods de landstaal in de politieraden kan worden toegelaten; wanneer daarin echter een vreemde taal gebruikt wordt dan alleen Nederlandsch en geen Engelsch.

Wordt vervolgd.

BERICHTEN

MISSIE-NIEUWS.

Zondag l.l. werd door Z.D.H. VUYLSTEKE de nieuwe school van Groot Kwartier ingewijd. Tot verleden week hadden zich reeds 260 kinden voor deze nieuwe school opgegeven.

Morgen viert de parochie van San Mateo plechtig haar patroonfeest, n.l. het feest van de H. Familie.

's Morgens ten 9 uur is er Pontificale Hoogmis en 's avonds ten 7 uur Pontificaal lof met feestpreek.

Reeds enkele dagen gevoelde de Z. E. Pater ST. VAN DE PAVERT, pastoor van Montagne zich niet goed. Door de drukke werkzaamheden ter voorbereiding van het Kerstfeest en op Kerstdag zelf, was Z.E. totaal overspannen, zoodat de dokter volstrekte rust noodzakelijk achtte, daar zijn hart door de overspanning zeer geleden had. Zondag l.l. gevoelde pastoor zich zóó benauwd, dat hij zelf aan den Pater, die hem ter assistentie gezonden was, vroeg om hem de Laatste HH. Sacramenten toe te dienen. Op advies van den dokter werd Z.E. Maandagmiddag per ambulance naar 't hospitaal vervoerd. Dinsdagmorgen constateerde de dokter reeds een aanmerkelijke beterschap, en gaf alle hoop dat de pastoor binnen enkele weken wederom volkomen hersteld het hospitaal zou kunnen verlaten.

Brionplein.

Sta Cecilia en het Curacaosch publiek zijn één geworden; niet graag zou het publiek de uitvoering van Sta Cecilia meer willen missen. Door de uitvoering met zang op tweeden Kerstdag 's avonds, die wij tot onzen grooten spijt verhinderd waren bij te wonen, heeft het korps aller sympathie stormenderhand veroverd.

Doch nu wordt 't dan ook tijd, dat er van Gouvernementswege eens iets gedaan wordt, om het Brionplein, vooral in de nabijheid van de muziektent beter te verlichten. De verlichting van thans in ten eenenmale onvoldoende.

Het best zou zijn om een lamp van voldoende lichtsterkte aan te brengen boven in de kiosk, zooals thans geschiedt voor het Gouvernementshuis.

Hiermede zou niet alleen kunnen voorkomen worden, dat men voor elke uitvoering moet betalen, zooals thans het geval is, en hetgeen toch eigelijk wat al te dwaas is, doch tevens dat onder bescherming van de daar heerschende duisternis de lampjes telkens gestolen worden, en de kiosk zelf beschadigd wordt. Eén woord en één wenk van het Bestuur, en de zaak is in orde.

Bekendmakingen.

Ter voldoening aan het bepaalde bij het tweede lid van artikel 7 van de verordening van 13 Juli 1889 (P. B. No. 23) wordt hierbij kennis gegeven, dat het plan, de kaart en de teekening van het noordelijk gedeelte van het effect No. 104, Breedestraat, Overzijde en van een gedeelte van de perceelen Hendriksteeg No. 19—21, Overzijde, alle gelegen in het stadsdistrict, 6de wijk en toebehoorende in eigendom aan den heer Hermanus Rojer, gedurende dertig dagen ter inzage van eenieder ter Gouvernements Secretarie zijn nedergelegd.

Curaçao, 27 December 1929.

De Gouvernements-Secretaris,

2—3 BOOMGAART.

No. 2400 Zaterdag 11 Januari 1930 47ste Jaargang

Bijblad voor de Amigoe di Curaçao

Buitenstemmen.

'n Knal en terstond erop weer een. Plots vloog m'n gast overeind naar de bentanen. Man ! blijf kalm, 't is maar 'n autoband die springt vanwege de slechte weg.

Nog glurend naar buiten prijst hij mijn mooi gras en begint te tellen:

Een ... drie ... zeven ... twaalf ... zestien geiten. Een, twee drie varkens.

Zeg, ben je 'n boerderij begonnen ! 'n slim ding, beesten hebben waarde, niet?

Zestien geiten en drie varkens, dat alleen al is 'n aardig kapitaaltje.

Pardon, behalve eenige kippen nog 'n tamelijk schuwe kat, da's heel mijn rijkdom in de dierenlijn.

Zijn die beesten dan niet van jou?

Niet één.

Wat doen ze dan in jouw koraal?

We zijn hier in Curaçao, snap je me?

Nu ja, wat zou dat?

Dat zou zóó veel, dat ze hier buiten net doen met hun beesten wat ze willen. Contrôle er op, nog geen ideetje ervan zelfs.

Vandaag zag je geiten en varkens, 't hadden ook ezels kunnen zijn, koeien zelfs. Dat loopt hier in, dat loopt hier uit en gaat z'n gang.

't Zal een week of vier geleden zijn, dat ik 's morgens ging kijken hoe m'n kippetjes het maakten.

Verbeeld je ! op 'n paar meters afstand 'n kolossale reuzen-zeug van zooveel honderd pond, die me de eer had aangedaan mijn koraal te verkiezen boven andere, voor geboorteplaats van: zegge acht welgeschapen biggetjes.

Tableau !

Ik ben geen dierenbeul, maar dat 'k zin had die rekel eens 'n flink pak slaag te geven, mag ik niet ontkennen.

Maar hoe het aangelegd?

Ze met 'n stok bewerken, durfde ik niet, en op 'n afstand met steenen gooien om ze weg te krijgen, lukte niet.

J'y suis j'y reste ! praktizeeren niet alleen menschen, maar ook dieren.

'k Riep de hulp in van mijn kokkie, het eenigste personeel dat ik heb.

't Gaf niets.

Enfin, als ik dan toch minstens de voldoening mag hebben van te weten *wie* de eigenaar is van dat beest !

Maar ik had kunnen voorzien dat je op zoo'n vraag geen antwoord krijgt dan: mi'n sâ.

Het eenige wat ik te weten kwam, dat het beestje minstens een tweetal dagen zou blijven en dat de eigenaar zelf voor eten zou zorgen. Jawel, na 'n paar uurtjes kwam een vrouw mijn koraal binnengestapt met 'n groot kerozineblik vol eten en drinken voor de varkensfamilie.

Vrouw, zeg ik nijdig, kon jij niet beter zorgen voor je beesten?

E bestia-ai ta masjd malucu.

Echt papiementsch, 't is niet te vertalen alles wat in dat volzinnetje steekt.

'n Heele zelfverdediging ! 'n Cicero pro domo. Niet *zij* is de schuldige, o neen, denk dat niet. *Zij* heeft haar best gedaan om het dier in haar koraal te houden, maar dat varken, zie-je, dat is zóó'n onhebbelijk beest, het is haar niet gelukt ondanks de grootste inspanning enz. enz.

Dat alles en nog méér ligt in zoo'n onnoozele *„e bestia-ai ta masjd malucu."*

Wel kunnen er 'n massa jokkentjes in 'n paar woorden gaan !

Onnoodig te zeggen, dat ik me bedwingen moest; doch je kan je daarin trainen. Waarom dan ook geen hek gemaakt dat je koraal afsluit?

Moet *ik*, die *geen* beesten heb 'n hek maken, of moeten *zij* dat doen die *wel* beesten hebben?

Daarbij, je zegt me, maak 'n hek; maar heb ik 'n hek, dan moet het dicht zijn, en is 't dicht, dan is de weg tot de kerk afgesloten. En staat het open, waartoe dient dan 'n hek?

Als er nu ooit *één* weg *open* moet zijn dan is het de weg naar de kerk. De weg er naar toe open, de kerk zelf open. Vooral in onzen tijd moet iedere weg naar de Kerk volstrekt hekkenloos zijn, zoowel figuurlijk als letterlijk, dus .... geen hek.

En dan nog, wat zou het, dat 'n andermans beesten mijn gras opeten?

Gratis gaf de goede God regen, zonder eenigen arbeid van mijn kant groeit het gras, eigen beesten heb ik niet; laat dus andermans beesten er van profiteeren voor het verdord is.

Wel moet ik zeggen dat het niet meevalt als je later nog 'n 75 cent moet betalen voor 'n pondje geitenvleesch; dat wil dus zeggen voor 't vleesch van 'n geit, die misschien opgefokt is van je eigen gras. Maar leven en laten leven, geven en nemen zijn principen, die je breed van opvatting maken.

En toch, al sta ik persoonlijk tamelijk onverschillig tegenover de nonchalance van het buitenvolk met betrekking tot hun dieren, in zich is het 'n onhebbelijke toestand die *méér* kwaad doet dan men denkt; van daar m'n vrome wensch dat er spoedig 'ns wat meer controle moge komen en aan al die houders van geiten, varkens, ezels, koeien enz. wat méér de duimschroeven worden aangezet.

'k Begin met 'n onnoozele vraag?

Waarom wel contrôle op honden en niet op geiten? Welke beesten bezorgen meer nadeel en vernielen en stelen meer?

'n Hond zonder loodje is z'n leven niet zeker, of de eigenaar moet 'm thuis houden !

Allright !

Maar waarom hebben geiten en varkens wél het recht om te marcheeren waar ze willen?

Waarom worden honden wèl doodgeschoten en geiten enz. niet?

Maar dat zou me 'n slachting worden!

Toch niet. Zoo gauw de eigenaars zouden merken dat het ernst werd, geloof me, ze zouden hun beesten wel terughouden van een terrein waar ze niet thuis hooren.

Dat zou ik 'n radikaal middel vinden.

Natuurlijk eerst waarschuwen. Veronderstel er werd een wet gemaakt dat van dien en dien datum af, dieren die los loopen worden afgemaakt 'k Ben er zeker van menig eigenaar zou z'n koraal en hek en schutting nakijken, zoodat de dieren er niet meer uit konden.

Is er in zulk een maatregel *iets* onbillijks?

Heelemaal niet. Wie dieren heeft moet er voor zorgen en heeft geenszins het recht die beesten te laten gaan en staan waar ze willen, tot last van vreemden.

Nu moge dat wel nooit zoo geweest zijn, maar dan wordt het tijd dat het zoo worde,

Neem de toestand zooals ie is.

Buiten hebben verreweg de meeste menschen geiten of varkens of beide, en — uitzonderingen niet te na gesproken — de meesten hebben méér beesten dan hun stukje grond voeden kan; met dat gevolg, dat men de beesten maar laat grazen op andermans terrein.

Als nu zoowat alle menschen dat doen, is het dan geen compensatie?

Denk nu s. v. pl. eventjes na.

A laat 20 geiten los loopen en B. maar 5, als ze nu op elkaars terrein komen, is er dan sprake van compensatie?

In geenen deele.

20 geiten eten toch viermaal zooveel als 5, zegt reeds het rekenboekje van de laagste klas.

Wie zijn dus de dupe van dat beesten-laten-loopen? Natuurlijk de armste het meest,

't Is waarlijk geen wonder, dat er met zoo'n toestand ruzie ontstaat tusschen buren, die soms ontaardt in een onverzoenlijken haat !

Dieren zijn altijd oorzaak geweest van twist, zoo oud de wereld is.

Inde rixae, vandaar twisten, zeiden al de oude Romeinen meer dan 2000 jaar geleden. En we kunnen gerust nog een paar duizend jaar verder teruggaan.

Wat zei aartsvader Abraham tot Lot? *„Laat er toch geen twist zijn tusschen mij en tusschen u* — van wege het vee — *Scheid u toch van mij, kiest gij links, zoo zal ik rechts gaan"* lezen we in Genesis,

Sinds die duizenden jaren is de wereld heel wat veranderd. Nu is er geen sprake meer van kiezen tusschen links of rechts.

De keuze voor onze dieren is gemaakt. Het stukje grond gekocht of gehuurd is het aangewezen terrein voor ieders dieren. *Dat stukje* en dàt stukje *alléén*. Daarop hebben wij recht, wij en onze dieren. Maar datzelfde recht dat gij hebt op het uwe, heeft uw buurman op het zijne.

Het komt er dus opaan: elkaars rechten en bezittingen te eerbiedigen.

Dat voorkomt twist, ook het stelen van geiten enz. Heel wat dieren zouden geen gebroken poot hebben. En met de dieren zouden ook eigenaars er op vooruit gaan,

Ze zouden leeren zorg te hebben voor hun eigen zaken, méér besef krijgen van het *mijn en dijn,* in één woord de verregaande nonchalance zou verminderen en de beschaving er bij winnen.

Curacao moge er op vooruitgaan, maar in de buitendistricten houden velen er nog echte Zigeunermanieren op na.

Méér contrôle, méér toezicht is noodig, méér handhaven van wetten, nieuwe verordeningen enz.

O ja, da's waar ook, daar bestaat nog zoo iets van schutten.

Wat is dat?

Da's 'n recht dat we hebben om beesten te laten sluiten in de schutstal.

Nu sta ik erg op m'n rechten, maar dat recht kan je van me cadeau krijgen.

Je zult zelf wel begrijpen waarom?

Hoeveel geiten heb je geteld? Zestien, niet?

Welnu, recht heb ik om alle zestien te vangen, denk je daar 'ns in ! Eventjes 16 geiten te pakken krijgen !! Verder heb ik recht, ze naar de politiepost te brengen. 'k Zie me al loopen en sjouwen over den weg met 16 geiten aan 'n touw. Enfin, jij trekt een beetje mee, niet? Aangekomen bij de politie neemt die het vrachtje over om ze te schutten.

En wat dan?

De eigenaaar van de geiten kan nu bij de politie z'n beesten terug krijgen tegen betaling van 30 cents per stuk, waarbij hij dan nog gratis 'n aanmaning krijgt voor z'n beesten beter te zorgen.

Voor wie is dat geld?

Voor ons? Mis poes, voor de politie of de fiscus, in alle geval niet voor ons.

Vriend, je kan er zeker van zijn dat ik al dood en begraven ben vóór dat ik de eerste geit of welk beest dan ook geschut heb.

Denk jij er soms anders over?

Neen hoor, dan wist die kleine Jan kortere metten er mee te maken. Hij nam een steen en brak de geit z'n poot.

Of ik dat mooi vind? Neen heelemaal niet, maar laten ze dan maar beter omkijken naar hun beesten.

'k Was laatst op 'n smalle weg met aan weerkanten cadushi.

Vóór de auto huppelden wat geiten.

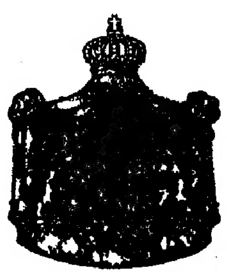
Je had die chauffeur moeten zien hannissen met z'n wiel. Zigzag gingen we over de weg, weinig had het gescheeld of we waren in de cadushi terecht gekomen.

En dat allemaal van wege die ellendige beesten; waar de eigenaar niet naar omkijkt.

Naar mijn meening is het publiek veel te indulgent. Kan de eigenaar van de beesten eischen dat 'n vreemde er méér zorg voor heeft dan hij zelf? En toch in werkelijkheid is het zoo.

Noem het 'n mooie karaktertrek van het volk, mij goed; maar veel mooier zou het zijn als de eigenaars zelf beter naar hun beesten keken. Op dat punt komt men enorm tekort. En aangezien daar nooit verandering in zal komen zonder krachtig optreden van het gouvernement worde ook dit geschrijf aan geïnteresseerde ter overweging aangeboden.

A. K.

AANGIFTE
VOOR HET
BEVOLKINGSREGISTER.

Ter kennis van de ingezetenen van dit eiland wordt hierbij gebracht hun verplichting om **steeds tijdig** *op het Bevolkingsbureau, Fort Amsterdam, of bij de Districtmeesters* **aangifte** *te doen voor het* **Bevolkingsregister.**

BEDOELDE AANGIFTE MOET WORDEN GEDAAN:

1. **Wanneer men zich op het eiland vestigt.**
Alsdan moet uiterlijk binnen twee weken na aankomst, hetzij overlegging van een getuigschrift van verandering van werkelijke woonplaats (verhuisbiljet), hetzij vertooning van paspoort, reis- of verblijfpas, of ander deugdelijk bewijsstuk, danwel aflegging van een deugdelijke verklaring plaats vinden.

2. **Als men het eiland gaat verlaten.**
Alsdan moet een getuigschrift van verandering van werkelijke woonplaats of bewijs van afschrijving worden aangevraagd.

3. **Wanneer men binnen het eiland van woning verandert.**
Alsdan moet men binnen twee weken na aankomst in de nieuwe woning hiervan kennis geven.

Elk hoofd **van een huisgezin** *moet* **uiterlijk** *binnen twee weken aangifte doen, wanneer in dat gezin eenige verandering plaats grijpt, ook door het opnemen of het vertrek van inwonende dienst- of werkboden.*

Onverminderd deze bepalingen is eenieder, door den Ambtenaar van het Bevolkingsregister daartoe opgeroepen, verplicht de opgaven te verstrekken welke ten behoeve van het Bevolkingsregister vereischt worden.

Overtreding dezer bepalingen kan worden **gestraft** *met hechtenis van ten hoogste* **drie maanden**, *of geldboete van ten hoogste* **honderd gulden.**

Ter voorkoming van moeilijkheden worden de ingezetenen ernstig aangespoord hun verplichtingen nauwgezet na te komen.

1—3 *CURAÇAO, 2 Januari 1930.*

Officieele Berichten.
(van de vorige week.)

De tijd. hulpkommies der belastingen alhier, Eusebio Macares, is uit 's Lands dienst ontslagen.

Obdulio L. Rog en Arturo F. Lamper zijn benoemd tot tijd. hulpkommiezen der belastingen in Curaçao.

Aan den Adjunct-commies op het Bevolkingsbureau alhier, C. E. Rincon, tijdelijk in Caracas vertoevende, is, wegens ziekte, nog veertien dagen binnenlandsch verlof verleend.

Aan den leerling-monteur bij den Landstelefoondienst alhier, W. F. Krijt, is, op zijn verzoek, eervol ontslag uit 's Lands dienst verleend.

Aan Mevr. Dr. J. I. Walkate-ter Kuile, tijdelijk technisch assistente bij het Departement van den Openbare Gezondheidsdienst alhier, is eervol ontslag uit 's Lands dienst verleend.

De hulpvuurtorenwachter op Klein-Curaçao Frederik Lourens is uit 's Lands dienst ontslagen.

Aan den tijd. schrijver ter Inspectie der Belastingen alhier J. H. E. Lamp is, op zijn verzoek, eervol ontslag uit 's Lands dienst verleend.

Hilbert W. J. van der Weide is benoemd tot tijd. schrijver en werkzaam gesteld ter Inspectie der Belastingen.

De Adjunct-commies D. M. Myboom is benoemd tot Ambtenaar van het Bevolksregister te Willemstad en de districtmeester op Curacao tot Ambtenaren van het Bevolkingsregister ieder voor wat zijn district aangaat.

Mevr. C. H. E. Visser-Norden tijd. onderwijzeres 2e klasse bij het Openbaar Onderwijs in Curacao, is eervol ontheven van hare werkzaamstelling aan de Hendrikschool op Curaçao en werkzaam gesteld aan de Wilhelminaschool alhier.

Het bevel over de Troepen en de leiding van den politiedienst in Curaçao is overgedragen aan den 1ste Luitenant alhier W. Wilschut, zullende deze als „Korps Commandant" optreden.

De Kapitein der Mariniers D. P. Ravelli, commandant van het detachement Mariniers te Rio Canario, is belast met het „plaatselijk commando" als bedoeld in het Reglement op den Garnizoensdienst.

IR. L. A. FRUYTIER.
Terug bij de arbeidsinspectie?

Naar de T e l. verneemt ligt het in de bedoeling, ir. L. A. Fruytier, oud-gouverneur van Curaçao, weer te benoemen bij de arbeidsinspectie en wel als hoofdinspecteur van den arbeid, in dezelfde functie dus, die hij vóór zijn benoeming in Curaçao bekleedde.

Op de vraag van den hr. van Kempen bij de behandeling van hoofdstuk XI der Rijksbegrooting in de Tweede Kamer op 11 Dec. ll. of gouverneur Fruytier aan het Dep. v. Koloniën verbonden is, antwoordde minister de Graaff, dat dit niet het geval is, maar wel zou hij nog gedurende twee of drie weken dagelijks over de diensten van den heer Fruytier moeten beschikken om van hem inlichtingen te verkrijgen omtrent verschillende zaken en verhoudingen, waarvan inzonderheid de nieuwbenoemde Gouverneur op de hoogte moet zijn voor hij zich naar Curaçao begeeft. Bovendien verklaarde de Minister de diensten van den heer Fruytier nog noodig te hebben in verband met de terugkomst in den loop dier week, van de commissie Heorweg-Bennewitz.

PRINSES JULIANA.
Spoedige verloving?

De Mbde. meldt:

Gelijk wij dezer dagen meldden, zal Prinses Juliana binnen enkele maanden haar studiën aan de Leidsche Universiteit beëindigen.

In de kringen der vrouwelijke studenten te Leiden — zooals men weet is de Prinses lid der Vrouwelijke Studentenvereeniging — loopt nu het hardnekkig gerucht, dat H. K. H. zich daarna spoedig zal gaan verloven. Een bevestiging van dit gerucht konden wij niet krijgen; curiositeitshalve willen wij er echter melding van maken.

Pater Gillet eere-doctor van Leuven.

Men schrijft uit Rome d.d. 16 Nov. aan de *Msbd.*:

Den hoogstwaardigen pater M. Gillet, magister-generaal van de Dominicanenorde, die vroeger als professor aan de kloosterschool van Leuven conferenties gaf voor de studenten van de hoogeschool aldaar, is gisteren door de Leuvensche Alma Mater het eere-doctoraat in de theologie aangeboden.

De „Libertador" naar Aruba.

Naar wij vernemen, bestaat het plan om het S.S. „Libertador" voortaan ook Aruba te laten aandoen. Daar de snelvaart op Maracaibo echter hoofdzaak blijft, kan het schip niet anders als 's nachts op Aruba arriveeren; n.l. op de heenreis van hier naar Maracaibo, als 't schip 's middags om 4 uur van hier vertrekt, zal 't ongeveer om 10 uur op Aruba arriveeren, terwijl het op de thuisreis ongeveer 11 uur 's nachts Aruba zal aandoen.

In verband met een en ander, en vooral met het oog op een goede verlichting van de haven, is de heer Gauw, Havenmeester, naar Aruba vertrokken.

Havenreglement en veiligheidswetten.

Naar aanleiding van het treurig ongeval langszij van de „Achalina", veertien dagen geleden, is de kwestie van een modern havenreglement en veiligheidswetten, die nog steeds maar op zich laten wachten, weer eens ter sprake gekomen.

Laten wij opmerken, dat het in zeer veel Europeesche havens, waaronder ook Amsterdam, en in bijna zoo goed als alle havens in de Middellandsche Zee verboden is gasoline te laden van zonsondergang tot zonsopgang, terwijl bovendien nog in verschillende havens, zooals o.a. ook te Amsterdam, bij het gasoline innemen, een speciale politie ter contrôle aan boord komt.

Zelfs stookolie mag er niet worden ingenomen, alvorens de slangen behoorlijk door de havenpolitie gecontroleerd zijn.

Hoever zijn we hier nog van zulke maatregelen ter veiligheid af! - terwijl als er ergens reden voor bestaat, het zeker hier is, waar de kleinste ongevolgen kan hebben, niet alleen voor de C.P.I.M. zelf, maar ook voor de stad en haven.

Is de Raad zich van het gevaar van den heerschenden toestand, en van de noodzakelijkheid van maatregelen daartegen niet bewust?

Het moet wel zijn. Anders is 't ons volkomen onverklaarbaar, dat er nooit stemmen opgaan, om het Bestuur tot eenigen spoed in deze aan te zetten. Wat hebben we aan een klachtenlijstje zooals laatst door den heer WINKEL opgehangen, als deze klachten niet gemotiveerd worden, en tevens niet de middelen ter verbetering worden aangegeven. De inzender van laatst had wel gelijk, dat er veel slaapziekte heerscht onder de vroede vaderen, aan wie het wel en wee van Curaçao is toevertrouwd.

Brutale aanval.

Zaterdagavond begaf zich mevr. H. eigenares van *Hotel Keizershof* naar haar aangrenzend woonhuis. Zij had een portefeuille met ruim f. 900 onder den arm.

Plotseling werd zij van achter door een donker gekleurd persoon aangevallen. Deze ontrukte haar de portefeuille met geld en maakte zich onmiddelijk uit de voeten. Wegens de duisternis kon zij hem niet herkennen.

Een aanval van eenigzins anderen aard en met nog treuriger gevolgen, had Vrijdagavonds plaats in 't begin van de Hoogstraat.

In een bovenhuis lag een moeder reeds eenigen tijd lam te bed, en werd verpleegd door haar dochter. Voor verzet speelde de dochter een deuntje op de gramofoon. Een huisvriend kwam er voorbij en ging even naar boven om te informeeren naar den toestand der moeder. Juist was hij gezeten, toen een zekere E. D. die in de benedenverdieping woonde, stil naar boven sloop.

Ongemerkt sloop hij naar binnen, bracht eerst de dochter, en toen de moeder met een scheermes ernstige verwondingen toe, om zich onmiddelijk daarna weer uit de voeten te maken. De politie werd opgebeld en wist den dader te arresteeren.

De beide gewonden werden onmiddelijk naar het hospitaal vervoerd.

Op de politiewacht verklaarde D. dat hij reeds een maand geleden het plan had gemaakt beiden den hals af te snijden. Alleen de tegenwoordigheid van den huisvriend had hem daarin belet. Op de vraag waarom hij dit gedaan had, verklaarde hij dat de bovenbewoonsters 't hem dikwijls door hun leven lastig maakten. In zijn zak vond men twee messen en een stuk lood aan een touw. Daar de dader blijkbaar niet goed bij 't hoofd was, werd hij Zaterdagmorgen naar 't krankzinnigengesticht vervoerd.

Zestig jaar trouwen dienst.

3 Januari was het zestig jaar geleden, dat de heer I. P. DANIA, procuratiehouder van de bekende Firma Ellis & Dania, aldaar in dienst trad.

Onvermoeid heeft de heer Dania gewerkt, zestig jaren lang; zijn werk was zijn lust en leven.

Wij wenschen den algemeen geachten heer Dania van harte geluk met dit zoo eervol en zeldzaam ambtsjubilé; en nog vele jaren in kracht en gezondheid.

Bevolkingsregister.

Wij vestigen de aandacht van onze lezers op de bekendmaking van het Bevolkingsbureau, in ons blad. Alleen met de volledige medewerking van het publiek zal men het Bevolkingsregister, dat in onze tegenwoordige maatschappij een noodzakelijk iets is, kunnen inrichten zooals het behoort.

Met de stad is men reeds voor 't grootste gedeelte klaar, alleen zouden wij de inwoners, die nog niet ter bevolkingsbureu zijn ingeschreven, willen verzoeken zich ten spoedigste op het kantoor in het fort Amsterdam te gaan aangeven. Binnenkort hoopt men met de buitendistricten te beginnen.

La Prensa.

Eindelijk is het reeds zoolang aangekondigde en verwachte dagblad, onder de redactie van den heer J. B. SUAREZ, verschenen. Het blad dat gedeeltelijk in 't Spaansch, gedeeltelijk in 't Engelsch verschijnt, heeft ten doel mede te werken aan den moreelen en materieelen vooruitgang der Kolonie.

Wij wenschen onzen nieuwen collega van harte welkom op journalistiek terrein, terwijl wij hopen dat hij steeds met ons de ware belangen van land en volk moge voorstaan.

De nieuwe Gouverneur.

Het „*Koloniale Weekblad*" schrijft in zijn nummer van 12 Dec. l.l.

„De heer Van Slobbe is niet de eeste militair, die aan het hoofd van Curaçao geplaats wordt. Van Raders en Esser hadden zelfs denzelfden rang, toen zij dit ambt aanvaarden. Kikkert, Cantz'laar, Kip kwamen van de marine, en ook Wagner was oorspronkelijk als militair uitgezonden.

Wij achten het niet verkeerd gezien van de regeering, dat zij ditmaal, na 7 achtereenvolgende burger-gouverneur, de oogen heeft laten vallen op een militair. Het kan niet ontkend dat men op den duur op deze plaats meer behoefte heeft aan andere dan militaire eigenschappen, maar in de gegeven omstandigheden, nu het moeilijke vraagstuk van landsverdediging en bewaring der inwendige rust eindelijk eens voor goed opgelost dient te worden, achten wij de keus zeer verklaarbaar.

De toestand op Curaçao is sedert 1816 wellicht nooit zoo kritiek geweest als zij thans is. De nieuwe Gouverneur heeft geen benijdbare taak. Maar, wij herhalen het, een mooie taak kan het niettemin zijn. De nieuwe staatsregeling zal toch ook wel nu eens haar beslag krijgen. In alle opzichten een overgangstijdperk. Wij heeten den heer Van Slobbe hartelijk welkom en wenschen hem toe een voorspoedig bewind, Curaçao tot heil!"

Het *Politiek Economisch Weekblad* schrijft in No 11 als volgt:

„Dat op dit moment een militair is benoemd, valt te begrijpen. Na alles wat gebeurd is, wil men thans een sterke hand hebben, die orde en tucht schept, waar anders door de snel opkomende industrie wel eens de Wild-West-toestanden zouden kunnen ontstaan, die zoo inheemsch zijn op het vasteland van Midden- en Zuid-Amerika.

Het Gouvernement Curaçao biedt vele moeilijkheden. Wij zouden hier kunnen duiden op den economischen nedergang van de Bovenwindsche eilanden St. Eustatius, Saba en St. Martin, waarvoor een Comité in het leven is geroepen, hetwelk een adres bij den Gouverneur indient.

Het hoofdpunt in kwestie is echter, dat Curaçao met het oog op onze koloniale reputatie eerste klasse moet worden beheerd. Wij zouden groote deelen van onze koloniën kunnen verwaarloozen zonder nog aan die reputatie belangrijke schade aan te doen, omdat zij zich in afgelegen, niet veel bezochte, deelen van de wereld bevinden. Doch op Curaçao als knoopingspunt van de verbindingen in de buurt van olievelden en het Panamakanaal, valt het oog van vele vreemdelingen, waaronder ook van vele Noord-Amerikanen, in wier land de Monroeleer geldt en die slechts met leede oogen de overblijfselen van de Europeesche heerschappij in Amerika aanzien.

Het eiland Curaçao dient daarom een *model-kolonie* te zijn. Dat is toch voor een dergelijk eiland van kleinen omvang geen onredelijke eisch. Hoe ver is het daar nog van af; hoeveel ernstige klachten hoort men niet over het beheer der openbare werken. Wat een verwaarloozing, dat niet eens één politievaartuig met stoomvermogen aanwezig was! Zelfs het allernoodzakelijkste ontbrak dus nog.

Terwijl wij voorts op het eiland Curaçao met een Nederlandsche maatschappij te maken hebben, waardoor tekortkomingen vanzelfsprekend op meer loyale en schappelijke wijze zullen worden beoordeeld en behandeld, is het olieverwerkingsbedrijf op het nabijliggende Aruba in handen van de Noord-Amerikanen. Daar zullen fouten op andere wijze worden bekeken, en zouden bij kwaden wil wel eens ernstige internationale moeilijkheden kunnen onstaan.

Daarom: wij hopen van harte dat het den nieuwen Gouverneur gegeven moge zijn om door een krachtig en kundig beleid, gesteund door een gezond en niet krenterig financieel beheer, geleden smaad uit te wisschen en onzen goeden naam van kolonisatoren te herstellen en hoog te houden.

Arm Suriname.

In het blad „Suriname" troffen wij beschouwingen aan, zóó donker gekleurd, dat wij meenen goed te doen die onder de aandacht te brengen van de Staten-Generaal, nu de behandeling van de Surinaamsche begrooting eerstdaags aan de orde komt.

In de nummers van 11 en 15 October, 1 en 5 November een serie artikelen over het toenemend pauperisme in Suriname. Uit het laatstgenoemde nummer knippen wij het volgende:

„Zeer geachte lezer van dit blad, u behoort tot de beter gesitueerde kringen van Suriname, wellicht gaan uwe zaken niet zoo florissant, natuurlijk meent u, dat het beter had kunnen gaan. After all zijn er geen andere wolkjes aan uwen onbewolkten hemel, dan de wolkjes die u er zelf aan suggereert. Maar wist u, dat er in Suriname honger geleden wordt op eene wijze, zooals nergens anders ter wereld? Ik spreek niet meer van armoede lijden, maar van doodnuchteren, gewonen, alledaagschen honger, alledaagsch in dien zin, dat hij voortdurend, alle dagen geleden en gevoeld wordt. Om te kunnen leven behoort men dagelijks tot zich te nemen een zekere hoeveelheid, maar ook een zekere variëteit voedsel. Wie niet eet, of niet behoorlijk eet, wordt physiek een onding, een niets. Er zijn huisgezinnen in Suriname, die dagen van geroosterde maïs moeten leven, want ze hebben niet eens een pot om iets te koken. Het dagelijksch menu van ¾ van Suriname's bevolking bestaat uit rijst of bananen, wat stukjes zoutvleesch of bakkeljauw, een beetje bakolie en dat zelfs niet eens. Dit eentonig menu vangt aan op 1 Januari en wordt gehandhaafd tot 31 December, al wordt het van tijd tot tijd onderbroken door opneming op de lijst van wat bruine boonen of kouseband (een peulvrucht) en in den drogen tijd van wat moerasvisch". . . .

„Een beetje hooger dan de Surinaamsche barrevoeters komen wij in kringen, die een beetje goed zijn willen houden van f 60 tot f 100 's maands voor een gezin van man, vrouw en 5 tot 7 kinderen. Wat hier geleden wordt, is met geen pen te beschrijven, tart zelfs het talent van een Emile Zola.

Ze strijden en vechten een verbitterden strijd tegen Honger en Fatum een hopeloozen strijd, dien ze toch verliezen." . . .

„Als bekend mag worden verondersteld, dat wij hier het censuskiesrecht hebben, en dat iederen die aangeslagen is in de belastingen naar reden van f 1400 's jaars kiezer is, als hij op tijd aan zijn verplichtingen voldoet. Gelet op het aantal kiezers, dat de kiezerslijst aangeeft, hierbij gevoegd het aantal, dat niet op tijd betaald heeft en het aantal, dat de belasting ontdoken heeft, schat ik het aantal van hen, die een jaarlijksch inkomen van f 1400 of meer hebben op niet meer dan 1500. Op een bevolking van, bij de ruimste schatting 150.000 menschen, is dat ternauwernood 1%" . . .

„Minder dan 1% van de bevolking van Suriname kan worden geacht een behoorlijk, ofschoon bescheiden bestaan, te voeren. En 99% wordt door den honger gegeeseld en voortgezweept." . . .

Wij mogen hier de opmerking niet achterwege laten dat de gegeven schets, althans voor de districtsbewoners, die op hunne „grondjes" allerlei voedingsgewassen voor eigen gebruik kunnen telen en dat ook doen, te donker gekleurd is. De ergste armoede vindt men in Paramaribo. De uittocht houdt dan ook steeds aan, waarbij de energieksten het land verlaten op zoek naar een behoorlijk bestaan. De meesten gaan naar Curaçao.

Ook wat het blad over den geneeskundigen dienst in de districten in de nummers van 18 en 22 October schrijft is de aandacht waard.

. . . . „Een onverantwoordelijk wervingsbureau in Ned.-Indië zorgt ervoor zieken en gezonden tezamen in te pakken, aan boord te zenden en naar Suriname te verschepen. Velen, die gezond uit Indië vertrokken, komen hier ziek aan en ons Immigratiedepartement, daarbij trouw en ijverig bijgestaan door onzen geneeskundigen dienst onder leiding van Dr. Lampe, weet met bekwamen spoed al deze zieken — infectiehaarden — over alle landbouwondernemingen in de kolonie te verspreiden" . . . .

Als de hier gegeven voorstelling niet juist is, moet ze ten spoedigste officieel worden tegengesproken. Wij meenden dat, bij aankomst van immigrantentransporten, de zieken naar het militaire hospitaal ter verpleging worden gezonden.

Verder citeeren wij uit het blad:

„Toen er twee geneesheeren b. v. in Saramaca waren, kwam het geneeskundig werk practisch hier op neer, dat in het gunstigste geval enkele individuen door den dokter bezocht werden. En nu er slechts één is, wat is geworden van dat geneeskundig werk?" . . . .

„Geen spoor van hygiënisch werk toen er twee geneesheeren waren, dat is zeker tot zijn recht gekomen, nu de dienst van twee aan één is opgedragen." *K. W.*

Kapitein P. Koningstein.

Naar wij vernemen, heeft zich uit den grooten kring van vrienden en kennissen, die de sympathieke en alom bekende Kapitein Koningstein te dezer stede heeft, een commissie gevormd om hem bij zijn terugkomst uit Cristobal op 23 dezer een herinnering aan te bieden aan de vele jaren, die hij op Curaçao gevaren heeft.

Kapitein Koningstein, sedert jaren commodore van de passagiersvloot van de K. N. S. M. maakt namelijk thans zijn laatste reis als gezagvoerder op de „Simon Bolivar". Hij zal, na 43 jaren de zeeën bevaren te hebben, waarvan 35 jaren op de West, op zijn lauweren gaan rusten.

De commissie bestaat uit de HH. Dr. W. Ch. de la Try Ellis, Jac. F. Haayen, H. E. Kies, S. M. L. Maduro en Ir. J. Noorduyn, die zich gaarne beschikbaar stellen om bijdragen in ontvangst te nemen.

De herinnering zal worden aangeboden gedurende een receptie, welke gehouden zal worden aan boord van van het ss. „Simon Bolivar" op 23 dezer, des namiddags om 4 uur, waartoe alle vrienden en kennissen worden uitgenoodigd.

Hierbij breng ik mijn hartelijken dank aan de heeren Dokters BOOGAART, GAERSTE en QUADEKKER, en ook aan de Eerw. Zusters van het St. Elisabeths-hospitaal voor hun uitstekende behandeling, van hen genoten gedurende mijn verblijf aldaar.

EDUARD, JAMES, LEONARD TDLOKREQ.
militaire-politie.

3—1

VRIJWILLIGERSKORPS „CURAÇAO"

Velddienst oefening op Zaterdag 11 den dezer.

Verzamelplaats **Waterfort.**

Appel 7 uur *namiddag.*

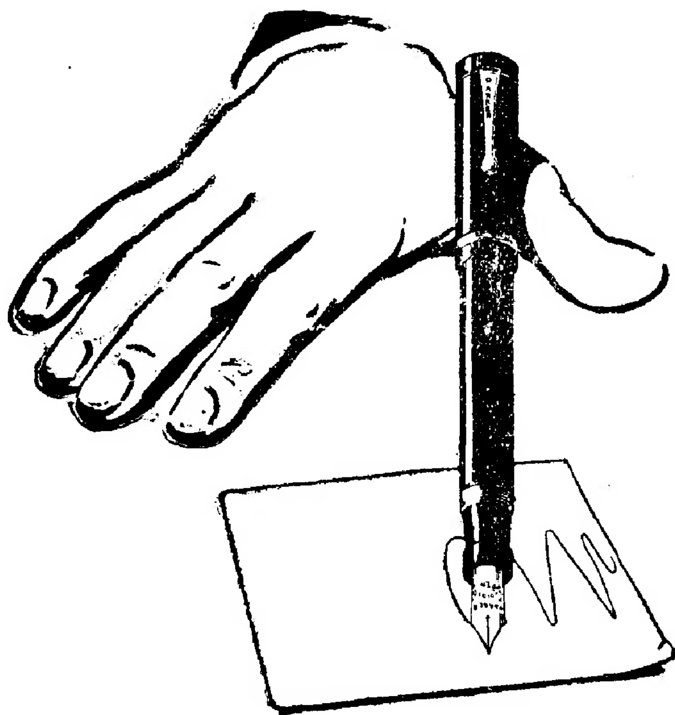
p.o. O. L. ISBRUCKE
1ste Luitenant.

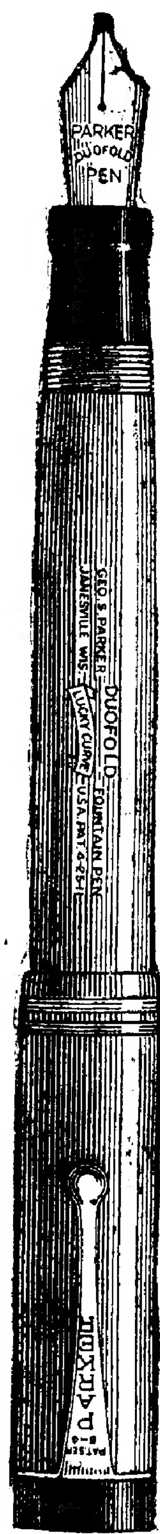
J. A. HERNANDEZ
Adjud. Onderoff.

Zoo juist ontvingen wij een geheel nieuwe collectie Damesjaponnen, Dames-dag- en avondtaschjes, avondschoenen, manicuresets, kinderpyama's, huishoudschorten, donkerblauwe Jeansbroeken met witte en gekleurde overhemdjes, meisjes-schooljurken. Norfolk-, witte- en gestreepte matrozenpakjes.

De Bijenkorf.

Heerenstraat No. 5.

Ik verlang een vulpen DUOFOLD van „Geo. S. Parker".

Deze naam erop gegraveerd is een bewijs van echtheid.

Op 't eerste gezicht gelijken de goedkoope namaaksels op de vulpen Parker Duofold, doch ze kunnen u niet bedriegen, als ge den naam erop gegraveerd zoekt.

36 jaren van ondervinding, 47 verbeteringen, 29 patenten en vijf moderne kleuren zijn in deze vulpen vertegenwoordigd.

De reservoirs van de Parker Duofold zijn van „Permanita", dat, ofschoon 28% lichter dan caoutchouc, onbreekbaar is.

De Parker Duofold, glijdt zonder druk over het papier en neemt daardoor alle moeite bij het schrijven weg. De buitengewone lichtheid van de pen begint en zet het schrift voort, zonder druk van de vingers en zonder vermoeienis.

Voeg hierbij, een pen van iridio en 14 karaats goud, die geheel een leven duurt, nooit lekt, en zijn geschiktheid voor elk klimaat, en gij hebt de fijnste en meest duurzame vulpen die er gefabriceerd wordt.

Allen dragen het merk: Geo. S. Parker—DUOFOLD. Dit is de eenige garantie voor zijn echtheid.

Parker Duofold

MENNEN BORATED TALCUM VOOR BABIES

Voor Babies

Verzachtend—Absorbeerend

Gebruikt Mennen Borated Zeep voor baby's bad—, zuiver, reinigend, verkwikkend.

Reeds meer dan 50 jaar wordt het zuivere en geneeskrachtige Mennen Borated Talcum speciaal voor babies vervaardigd onder voortdurend toezicht van onze scheikundigen.

Alleen wanneer baby's kleine lijfje koel en droog gehouden wordt, vrij van wrijving en infectie, kan hij gezond en vroolijk zijn.

Mennen Borated Talcum doet dit. Vermijdt harde, groffe en sterk geparfumeerde poeder. Deze prikkelt baby en veroorzaakt ontsteking van zijn teere huid.

Indien gij Mennen Borated Talcum nog niet gebruikt hebt, zullen wij u gaarne een gratis monster toezenden. Gebruikt de coupon.

THE MENNEN CO.
Newark, N. J., U. S. A.
Zend mij s. v. p. gratis monster als hierboven aangeboden.
Naam ....
Adres ....
433-4

Let op Uw LONGEN

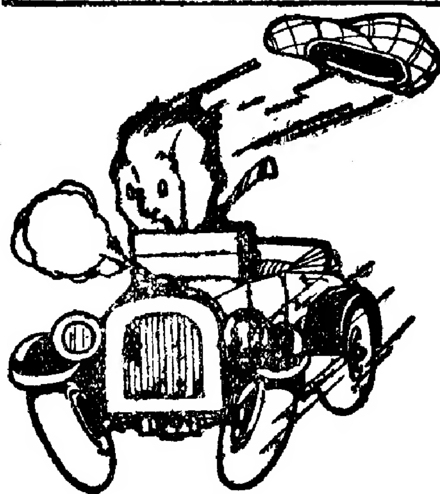
Ruischen Uw longen of piept Uw borst bij het ademhalen, verdrijf dan het vastzittende slijm en versterk Uw ademhalingsorganen voor het te laat is. Wilt Gij afdoend genezen worden, gebruik dan eenigen tijd

AKKER'S ABDIJSIROOP
Redder der Longen

Per flacon in koker f 2.—
Bij Apothekers en Drogisten.

Hoofd-depôt v. Curaçao:
MENSING & Co.

Bowlegged Wheels Make Pigeon-Toed Tires!

When your wheels are out of line you lose thousands of miles of tire service.

Bring the car in, let us check the alignment, inspect the tires for cuts and bruises and make sure you have the right amount of air in them. This service is free.

Firestone
GUM-DIPPED TIRES

SOLE DISTRIBUTORS:
A. D. CAPRILES & Co.
Heerenstraat No. 20.

Sub-dealers.
Galmeyer & Co. Otrabanda.
Galmeyer & Co. Semikok
B. J. Arends Aruba

PHOTO STUDIO
F. J. JANSEN GZ.
Breedestraat No. 98 Otrabanda.

Open van **8 uur** *'s morgens tot* **9 uur** *'s avonds.*
Ge behoeft nu niet meer special tot Zondags te wachten, houdt uw werk U tegen, komt 's avonds. 11

Glaxo

Heeft wereld reputatie

Heeren MENSING & Co.

HORN-LINE.

List of sailings from CURAÇAO to:

Name of Motorships:	HAMBURG via Pto Cabello, La Guaira & Trinidad:	Pto. Colombia & Cartagena	To Sta. Marta:
Frida Horn	10 Nov.	27 Nov.	27 Nov.
Heinz Horn	24 Nov.	6 Nov.	
Mimi Horn	8 Dec.	19 Nov.	19 Nov.
Presidente Gomez	8 Jan.	17 Dec.	17 Dec.
Ingrid Horn	19 Jan.	1 Jan.	
Frida Horn	2 Feb.	14 Jan.	14 Jan.
Heinz Horn	16 Feb.	29 Jan.	
Mimi Horn	2 Mar.	11 Feb.	11 Feb.
Presidente Gomez	30 Mar.	11 Mar.	11 Mar.
Ingrid Horn	13 Apr.	26 Mar.	
Frida Horn	27 Apr.	9 Apr.	9 Apr.
Heinz Horn	11 May.	23 Apr.	

To Kingston & Port au Prince, via Jacmel:

Marie Horn	10 Nov.
Henry Horn	9 Dec.
Waldtraut Horn	6 Jan.
Therese Horn	3 Feb.
Marie Horn	3 Mar.
Henry Horn	1 Apr.
Waldtraut Horn	28 Apr.

To Maracaibo frequent sailings by:
„Zulia" cargo and passengers. „Karibia", cargo only.

CURIEL'S BANK.

Willemstad - Curaçao - Ned. West-Indie.

ALLE BANKZAKEN.

Rekening-courant in locaal en vreemd geld.
Deposito's op termijn in locaal en vreemd geld.
Voorschotten en Handelscredieten.
Koop, Verkoop en Incasso van Wissels, Credietbrieven,
Coupons en Vreemd Geld tegen voordeelige koersen.
Telegrafische uitbetalingen naar alle werelddeelen.
Reiscredietbrieven en Chéques van de
National City Bank of New York, New York City.
Safe-loketten.
Speciale afdeeling voor Incasso's
Afdeeling Spaarkas.
Afdeeling Assurantie

IETS HEERLIJKS! IETS FIJNS!

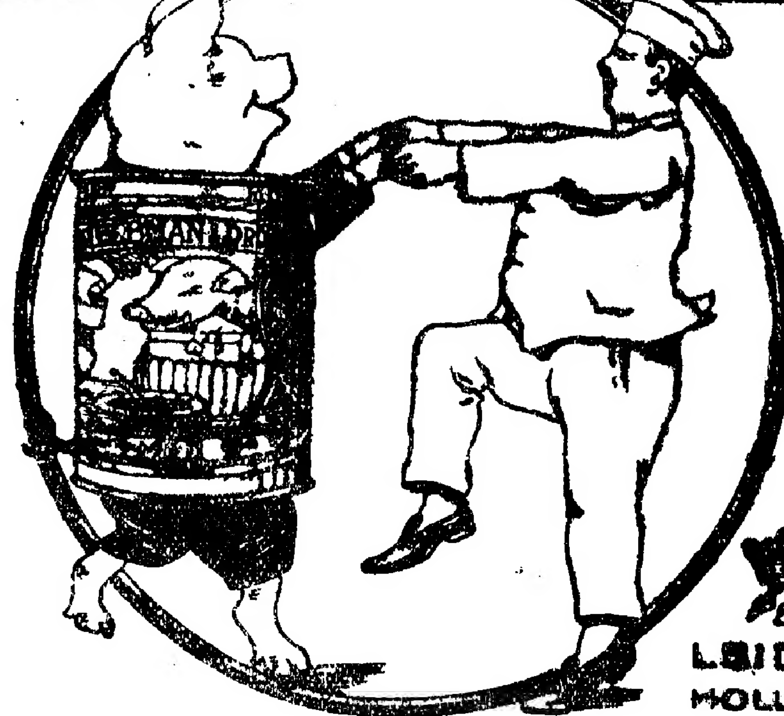
VAN WOERKOM'S JAMS, VRUCHTENGELEIEN en LIMONADESIROPEN
uitsluitend uit VERSCHE VRUCHTEN EN SUIKER bereid.
RIJK AAN VOEDINGSWAARDE.
EENS GEKOCHT . . . . . ALTIJD GEZOCHT.
Vraagt Uwen winkelier.
Alleenvertegenwoordigers: A. van BEVEREN & CO.
5—5

Maduro's Bank

Curaçao.

Volgestort Kapitaal en Reserve fls. 2.500.000

Koopt en verkoopt wissels, buitenlandsch bankpapier, coupons, gemunt goud en zilver.
Neemt gelden à deposito en opent chequerekeningen met rente-vergoeding
Verschaft Reiswissels, Credietbrieven,
Circulaire Credietbrieven.
Telegrafische Uitbetalingen.
Safe-loketten Spaarbank

MENSING & Co Agenten.

„ELBSHCLOSS"-bier eens geschonken

Steeds gedronken.

Het eenigste bier dat ze aan boord van de schepen van de Horn- en H. A. P. A. G.-Line drinken.

Agent ten firma G. Troost, Shipchandler. 50—25

Gaat U op reis?
Voorziet U dan van

Reiswissels
overal inwisselbaar.
Verkrijgbaar bij de
Hollandsche Bank voor West-Indië
15 Curaçao.

Strijkijzers en gasolinelantaarns in LA CARAQUEÑA.

Geen betere WHISKY te verkrijgen
MORRIS E. CURIEL & SONS.
Agenten. 1—6

MENSING & CO. AGENTEN.

Strijkijzers, filters en electrische stoven in „La Caraqueña",
OTRABANDA.

Desde 1764
El Té de Otto Roelofs es el mejor

CONSTIPATION
RELIEVED . . . . QUICKLY
This Purely Vegetabel Pill will move the bowels without any pain and depressing after effects. Headaches, Indigestion and Biliousness are relieved. Complexion improved. Children and adults can easily swallow Dr. Carter's tiny, sugar coated pills. They are free from calomel and poisonous drugs. They don't gripe. Not habit forming.
CARTER'S LITTLE LIVER PILLS

PRIMA JAVA-KAPOK

De Bijenkorf.
Heerenstr. No. 5. (boven.)
2—1